

تبیین مولفه‌های مؤثر در برنامه‌ریزی شهر حساس به آب

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۵/۱۵

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۶/۱۹

کد مقاله: ۱۴۶۸۸

عارفه اسلامی^۱، امین ابراهیمی دهکردی^{۲*}

چکیده

در دهه‌های اخیر شاهد رشد سریع و روزافزون جمعیت شهرها و افزایش سریع شهرنشینی بوده‌ایم. یکی از مشهورترین عوارض توسعه سریع شهرنشینی در کشوری مثل ایران، پیدایش پدیده‌های زیست‌محیطی بوده است. یکی از مهم‌ترین چالش‌های امروز شهرهای ایران موضوع آب شهری است، چالشی که می‌تواند بحرانی جدی بیافریند. یکی از جدیدترین رویکردها در برابر بحران آب شهری، هم از جهت کم‌آبی و هم پربابی، رویکرد شهر حساس به آب است. شهر حساس به آب، جایی است که در آن محیط مصنوع و محیط طبیعی در تعادل باشند. در این‌گونه شهرها محیط‌زیست طبیعی و ساختمانی در توازن قرار دارند. دانشمندان مدیریت پیشرفته منابع آب بنا به‌ضرورت و به‌منظور حل این مشکل شیوه‌ای را برای مدیریت منابع آب پیشنهاد نمودند که تأمین حداکثری منافع متضاد همه ذینفعان را امکان‌پذیر سازد. این روش چندبخشی، هماهنگ، چند رشته‌ای، مشارکتی، انعطاف‌پذیر و شفاف را اصطلاحاً «برنامه‌ریزی و طراحی شهری حساس به آب» می‌نامند. پژوهش حاضر با رویکردی توصیفی و تحلیلی مؤلفه‌های شهر حساس به آب را تبیین و جایگاه آب در فرایند برنامه‌ریزی و طراحی شهری، در بستر پارادایم شهر حساس به آب مشخص می‌نماید.

واژگان کلیدی: شهر حساس به آب، برنامه‌ریزی شهری حساس به آب، طراحی شهری حساس به آب.

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری دانشگاه غیرانتفاعی مازیار، رویان، مازندران.

۲- عضو هیئت علمی گروه شهرسازی، دانشگاه غیرانتفاعی مازیار، رویان، مازندران.